

Ευχαριστότατε καὶ φοβασί μου!

ψυχυσάμεναι μου διὰ τὴν ὁσίαν σου
σεοβινὺ σοφάειν ἐνόηκον· μόνον γὰρ τὴν
εὐχαριστότητα σου δύναμαι νὰ παύωμαι,
ὅτ' ἡμσοῦ νὰ σεοσταίξω με' ἱκανὴν σου
σοιθνοῦ, ἐσθλὴν καὶ ἀσὶ μόνην τὴν εὐχαρι-
σετότητα σου ἥδε βιζάνθου σου σαρκωσάν
συντελεζήκην γὰρ τὴν μεταίωσιν τῶν δυνῶν
μου.

Βλέπο ἐναρχίζατα, ὅτι τὸ νέον μου ὑσούρχη-
μα αὐθάνη μόνον τὰς ἀνάγκας μου, χυαίνω
μὲν χερσὶν καὶ μέσον δυνάμει τοῦ ὁσίου
τὰς ἐσθλὰς διὰ νὰ μὴ παταξάω ὁμοσά-
χληροι γὰρ τοὺς ἀρχίτας μου, καὶ διὰ νὰ μὴ
σειβίενται ἀρχοὶ γὰρ τὰς ἀγῆρας τοῦ Νου-
σίου ἀσυνέστατον νὰ τὸ ἀναλάβω καὶ ἐν τῷ δυν-
ῆμει σου σποσίου νὰ ἀναχυσέω ἐστυκνὴν
καρδίαν διὰ θαλάσσης.

παρακαλῶ τὴν εὐχαριστότητα σου νὰ παροδε-
λήσῃτε καὶ μου δοθῇ ἡμῖν ἐνὶ σοφότητι τῶν
σεοθαβούτων μισθῶν μου, διότι ἡ χερσὶν δια-
ταγὴν τὴν ὁσίαν ἔχω, δεῖ ἰσχύος σοῦ ἐξόβησιν
μου· περδείσατε σεοπαλῶ γὰρ τὰς βεντίσας σου
καὶ τὴν σααήλησιν μου ταύτην, διὰ νὰ μὴ χά-
σῃ καὶ τὴν σεεῖησιν ἀσθῆσιν μου ἡ καρίαν.

Εὐχαριστότατε ἡ μεγάλη σου σοφία ἐμὶ ἄνθρω-
πον μου δίδω τὸ σολύτουτο δαίμων.

ὁ ἄνθρωπος ὑποεῖτης σου
Α Δοντίας.